

Infos Froidure

— De krant van de Federatie Abbé Froidure —

VERBINDINGSTEKEN, EEN ONVERWACHTTE ONTMOETING TUSSEN VERSCHILLENDE GENERATIES.

Het is een totaal ongewoon project dat bij het begin van het nieuwe schooljaar aan de jonge adolescenten van het begeleidingstehuis Prins Albert voorgesteld werd: een camera leren gebruiken en leren vragen stellen om interviews af te nemen van bejaarde personen uit de Residentie Parmentier. Twee uur per week konden tien adolescenten zich ongekende technieken eigen maken. Zij werden begeleid door een beroepsfotograaf Gaëtan Sibille en een beroepsregisseur Boris Finn. Filmen van bovenaf, van onderuit, van veraf, van dichtbij werden vertrouwde begrippen. Zo ook vragen stellen en trachten in te spelen op de antwoorden.

Deze opleiding leidde in begin mei tot een concreet project: een interview afnemen van vier residenten en vier personeelsleden van de Residentie Parmentier. De adolescenten werden met open armen ontvangen in een wereld die hun helemaal vreemd was. In alle

vrijheid konden zij vragen stellen aan de residenten die vijf of zes keer ouder waren dan zij. Voor deze jongeren is het gezin de voornaamste oorzaak van hun problemen. Zij waren erg aangegrepen door het dynamisme en het optimisme van die bejaarden en hun ongelofelijke levensloop. Twee volledig tegengestelde werelden hebben elkaar even ontmoet. En het was in de ogen van de jongeren dat er tranen van ontroering pelden! Dit onverwacht project werd in juli afgesloten door de projectie van de interviews tijdens een gezamenlijk vieruurtje met alle deelnemers.

Het past hier om de personen die bijgedragen hebben tot het succes van dit project van harte te bedanken. Vooreerst de resi-

EDITO

Beste Vrienden,

De verantwoordelijken van onze begeleidingstehuizen zetten alles in het werk om voor de kinderen die hun worden toevertrouwd een "familiale" omgeving te creëren. Het is natuurlijk niet mogelijk om een papa en een mama te vervangen. Maar een luisterend oor, aandacht en liefde zijn evenzeer aanwezig in de taak die de opvoeders vervullen. U zal bij het lezen van deze artikelen vaststellen dat de moeilijkheden die men ontmoet in een begeleidingstehuis in feite heel gelijkend zijn op wat de ouders meemaken met hun eigen kinderen in hun gezin.

U zal ook de grenzeloze creativiteit van onze opvoeders merken om de kinderen "op een verstandige wijze ontspanning te bezorgen". Lees daarom het kleine artikel met als titel: "Verbindingsteken: een onverwachte ontmoeting tussen verschillende generaties". Dit initiatief gaf aan jongeren zonder familie de gelegenheid om bejaarde mensen met een heel verschillende levensloop te ontmoeten en hun vragen te stellen. Het was een buitengewoon verrijkende ervaring voor de jongeren en... voor de minder jongeren!

Deze opdracht die elke dag wordt uitgevoerd in onze voorzieningen, zou niet mogelijk zijn zonder uw steun. Als U de balans en de resultaten van de Federatie voor het jaar 2013 bekijkt, zal U vaststellen dat wij meer dan ooit uw steun nodig hebben! Inderdaad sedert 2008 lopen de ontvangsten van de Federatie terug. Dat is onrustwekkend naar de toekomst toe. Ondanks het feit dat wij reeds uit onze reserves putten, zijn wij reeds vandaag verplicht om investeringsprojecten die onze voorzieningen vragen, af te wijzen of uit te stellen. Maar als wij bedenken wat vooraf gaat, zal U het met mij eens zijn dat wij de armen niet mogen laten zakken. De kinderen en... de opvoeders verdienen het dat wij aan hun verwachtingen beantwoorden.

DANK U om ons te blijven steunen.

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

►► **vervolg pagina 2**

►► *vervolg van pagina 1*

denten en het personeel van de Residentie Parmentier. Vervolgens Gaëtan en Boris die vrijwillig meerdere tientallen uren aan dit project besteed hebben en ook Kevin die de scènes gefilmd heeft. Daarbij de vrienden van Gaëtan en Boris die als proefkonijn optraden, niet vergeten. Tenslotte dank aan Patricia Raveyts, de directrice van Residentie

Parmentier, dank aan François Lagasse de Locht, beheerder van het begeleidingstehuis die aan heel het project deelgenomen heeft en de tussenpersoon was tussen het begeleidingstehuis en de residentie, dank aan Mylène, de opvoedster uit het begeleidingstehuis die de jongeren begeleid heeft tijdens heel het project.

Bernard Verstraete
Directeur

Maison d'Accueil Prince Albert
Avenue Parmentier 19/4
1150 BRUSSEL
Tel.: 02/762 99 94

VERBOUWINGEN IN HET LAAR AFGEROND NA 5 JAAR HARD LABEUR !

Na de indrukwekkende renovatiewerken in het pand in de Leopold2laan (2006-2009) zijn nu ook de verfraaiingswerken in het huis in de Houthulststraat afgerond en feestelijk ingehuldigd op vrijdag 5 september 2014, in aanwezigheid van de Burgemeester van Brugge, de raad van bestuur, tal van prominenten, collega's uit het werkveld en een grote schare buurtbewoners, oud-medewerkers en sympathisanten van het huis.

Het huis is niet alleen helemaal opgeknapt : er is ook een flink stuk herbouwd zodat het geheel ademt in het licht. Het feit dat het huis overwegend in witte tinten is geschilderd maakt het effect van helder pand nog grootser.

Tevens werd aandacht besteed aan isolatie, dubbele beglazing, brandveiligheid en toegankelijkheid voor minder-validen. Het geheel oogt sober en stijlvol : kortom een aangenaam kader om mensen te ontvangen en comfortabel en stijlvol om in te werken.

In dit huis komen niet alleen ouders en jongeren op gesprek maar van daaruit wordt tevens meer mankracht ingezet voor ambulante begeleiding en diagnostiek : een opdracht die in het kader van de integrale jeugdhulpverlening steeds meer aan belangrijkheid wint. Wat we ambulant kunnen klaren hoeft niet te gebeuren via een residentiële tussenkomst. Dat belet niet dat ook blijvend sterk willen inzetten op residentiële opvang. Immers voor sommigen is het ook nodig en wenselijk om even te kunnen uitblazen in een neutrale zone weg van het spanningsveld waarin ze vertoefden.

Met deze tweede realisatie hopen we niet alleen een aangenaam kader voor medewerkers te hebben gecreëerd maar ook en vooral een warme plek voor mensen op zoek naar steun , begrip en begeleiding.

Bij deze danken we ook graag de Federatie voor de onmisbare support en dit zowel op financieel maar ook en vooral op moreel vlak.

Hans De Vliegheer
5 september 2014

KORTE BEDENKINGEN OVER DE JONGERE DIE VASTZIT TUSSEN ZIJN FAMILIE EN DE VOORZIENING.

De eerste ogenblikken van het onthaal zijn zeer belangrijk voor de jongeren die aankomen. Zij moeten hun de gelegenheid bieden om op een meer rustige manier aan te kijken tegen hun nieuwe leefomgeving. Het is niet eenvoudig omdat wij een plaats zijn voor een voorlopige opvang. Wij komen tussen in situaties die vaak complex en gespannen zijn. Wij verwachten van die adolescenten dat zij meewerken aan een intensieve taak. Wij vragen hen om ons te vertrouwen terwijl wij hen ook zeggen dat zij maar voorlopig in het centrum zullen blijven. Wij moeten rekening houden met hun ritme als wij hen opvangen in het leven van de voorziening. Wij moeten luisteren naar hun verhaal. Maar wij moeten ook beseffen dat het maar tijdelijk is en dat de verwachtingen naar ons toe verschillend zijn, zowel die van de verwijzer als die van de familie en van de jongere zelf. Hoe zij de beslissing tot plaatsing ervaren moet ook goed in het oog worden gehouden om hen op de meest persoonlijke en doelmatige manier te begeleiden.

Voor sommigen is die werkwijze haalbaar. Volgens hun levensloop, de oorzaken van hun plaatsing en hun persoonlijkheid zijn zij min of meer in staat zich aan te passen aan het leven in een voorziening en het waarom van onze tussenkomst te begrijpen.

Voor anderen is het feit van in een voorziening terecht te komen moeilijker om te ervaren en te aanvaarden omdat hen dat doet beseffen dat zij niet in hun familie kunnen leven. Op het moment van hun aankomst in het centrum kunnen deze jongeren dan in een hevige oppositie gaan tegen hun begeleiders en de voorziening. Zij weigeren elke band met het team van opvoeders. Zij blijven zwijgzaam tijdens de gesprekken. Zij passen zich niet aan in het centrum. Zij zijn soms weinig aanwezig in de voorziening door te gaan lopen of door laat terug te komen na een schooldag. Deze houding kan een verzet betekenen tegen de plaatsing die meestal als gedwongen overkomt. Soms bevestigt zij de moeilijke situatie van een jongere die loyaal wil blijven tegenover zijn familie. Want een plaatsing en een tussenkomst van buitenaf zeggen iets over een mogelijk slecht functioneren. In het tweede geval kan die situatie na verloop van tijd veranderen in een loyaliteitsconflict voor de jongere tussen zijn familie en zijn dagelijks leven in het centrum.

Onlangs kwamen twee jongeren aan in het centrum die typisch waren voor dit soort psychische dynamiek. Alle twee kennen zij het leven in een voorziening sedert vele jaren. De ene houdt alleen maar telefonisch contact met zijn moeder, de andere

ziet zijn ouders alleen maar tijdens begeleidende bezoeken in de voorziening. Van bij hun opname hebben deze twee jongeren duidelijk laten blijken dat zij niet van plan waren om zich neer te leggen bij hun opname. Weglopen, weigeren te praten, verzet tegen de opvoeders kwamen de weigering om mee te werken nog versterken.

Eén van die jongens kwam ogenblikkelijk bij zijn opname in deze dynamiek terecht. Herhaalde malen werd formeel door gesprekken, informeel tijdens activiteiten en maaltijden, van gedachten gewisseld. Maar dit hielp hem nooit om zich echt in te zetten in het dagelijks leven van de voorziening en in de relatie met de opvoeders. Deze jongeman is toegekomen met een zeer geïdealiseerd beeld van zijn moeder die met grote persoonlijke moeilijkheden te kampen heeft. Problemen die haar niet toelaten om voor een zoon te zorgen, terwijl de jongen zelf er niet toe komt om zich in te zetten voor het traject dat de voorziening voorstelt en voor de hulp die geboden wordt door leden van de bredere familie. Hij geeft de indruk aan zijn moeder alle ruimte te laten om eens haar rol van ouder te vervullen. Maar zelf geeft hij niemand anders de kans om voor hem te zorgen.

Na lange en moeilijke maanden van wantrouwen en aarzeling voor een mogelijke opening, kon de andere jongere zich uiteindelijk inzetten voor het project dat ons team hem voorstelde. Langzaam opende hij zich zowel fysiek als verbaal en kon hij meewerken tijdens de overlegmomenten om vooruit te gaan in zijn opdrachten. Hij lijkt onze aanwezigheid aanvaard te hebben in zijn

►► *vervolg van pagina 3*

situatie en hij heeft kunnen uitdrukken wat hij voelde over zijn familie. Terwijl hij loyaal en respectvol bleef tegenover zijn ouders, heeft hij zijn problemen kunnen uiten en te leven met gemiste afspraken.

Hij heeft nooit gekund of gewild er rechtstreeks met zijn familie over te praten, maar hij wist wel dat wij hun die problemen overmaakten. Misschien voelde hij zich daarin gesteund en heeft hij ons geleidelijk aan meer in vertrouwen genomen. In elk geval voldoende om een oriëntatieproject in een voorziening op te starten. Daarin kan hij een plaats geven aan zijn familie, een plaats die rekening houdt met zijn huidige realiteit van beperkte contacten en met zijn toekomstige verlangens naar een progressieve evolutie van die relatie.

Beiden werden opgevangen in het centrum en dagelijks begeleid met dezelfde aandacht en dezelfde steun van het personeel op de momenten dat het nodig was. Het is moeilijk te achterhalen wat het doet functioneren bij de ene terwijl het voor de andere onmogelijk gebleven is om zich te engageren. De verklaringen van de ouders; de manier waarop de jongeren hen idealiseren of niet; ons vermogen om echt in relatie te treden met die jongeren; de invloed van de contacten die wij hebben met de ouders; of wij de juiste woorden vinden; de plaats die de jongere kan laten aan andere personen dan zijn ouders; het begrip dat zij hebben voor die tussenkomst van buitenaf; hoe zij de manier waarop hun ouders hun rol spelen interpreteren, dat zijn allemaal elementen die kunnen helpen om te begrijpen.

Bijgevolg zijn dat evenveel elementen die met de jongere moeten uitgeklaard worden om te pogen hen uit die heel moeilijke situaties weg te halen. De plaatsing in een voorziening kan gezien en opgebouwd worden als een partnerschap tussen de familie, de plaatsende instantie, de opvoeders en de jongere zelf met als doel het welzijn van die jongere. Dat gebeurt via de erkenning van de plaats en de mogelijkheden van iedereen. Maar dat vraagt een werk van nadenken en verwoorden met de personen die betrokken zijn bij de situatie van de jongere in kwestie.

Damien Demoustier,

Sociaal assistent

in het COO Suzanne Van Durme

Tombola 2014

KRABBen & WINNEN!

Federatie Froidure vzw

Een kind liefhebben en opvangen

kost minder dan een
gevangenis bouwen...

Edouard Froidure

E. Froidure

Hoe deelnemen ? info 02/771.08.10

1 biljet = 4 €

1 blad van 6 biljetten = 20 € een winnende prijs per blad

Rekeningnummer : BE 96 0013 7366 6005

5 ELEKTRISCHE FIETSEN E-MOVE MADE IN GERMANY

	<p>Waarde: 500 €</p> <p>30 CITY-TRIP 2 personen of TABLET SAMSUNG GALAXY 10.1" 16 GB WHITE</p>	<p>Naar keuze</p> <p>GESCHENKON FNAC waarde 25 € - 2 UURWERKEN - 1 PARAPLU BALMAIN COMPACT</p>	<p>Naar keuze</p> <p>CD - KAAITHOUDERRIJS - TASHAAK - ISOTHERMISCHE ZAK COOL/WINE</p>
--	--	--	---

Voor alle prijzen, BTW inbegrepen - K.B. : 01/42/CD.585.13-421 / Tombola onder toezicht van een Gerechtsdeurwaarder.

INFOS FROIDURE

Voorzitter

Baron Paul van der Straten Waillet

Afgevaardigd bestuurder

Jacques Sonnevillie

Redactie

Jacques Sonnevillie,
Paul van der Straten Waillet,
Rik Verboven, Bert Weekers.

Lay-out

Bidule.be

Redactie

Administratie

Publiciteit

Parmentierlaan 19 bus 4
1150 Brussel

T + 32 (0)2 771 08 10

E-mail: froidure@skynet.be

Internet: www.froidure.be

BE 33 210-0398955-46

FAF VZW KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 40 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie.

